

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 1, ročník XXIV
Neděle 17. února 2013

Z obsahu čísla

- < Výsledky Tříkrálové sbírky
- < Zážitky koledníků
- < Zastavení křížové cesty
- < Uzavření církevního manželství
- < Dobrovolnictví v Charitě
- < Opět zájezd do Dolomit
- < Ptáme se kněze
- < Vánoční besídky a ohlasy účastníků
- < Vánoční vystoupení pěveckých sborů
- < Hospodaření farnosti 2012
- < Nové sochy v kostele
- < Rok eucharistie v postu
- < Naše farnost v TV Noe
- < Náměty k svatému přijímání
- < Rekonstrukce terasy se blíží
- < Zprávy o farních akcích
- < Vtipy a osmisměrky

Dejme si půst od lhostejnosti

Každý rok se v tuto dobu vyrojí mnoho úvah o tom, co je to půst a k čemu slouží. Půst většinou chápeme jako omezení jídla, objevují se však i jiné, nové druhy postu. Lidé a zejména děti si odříkají sladkosti, cukroví, dospělí kávu, internet, někde i celé rodiny se zříkají televize. Slyšel jsem i o půstu od alkoholu.

Všechny tyto posty jsou založeny na odříkání, omezení. A což tak někde nebo něčeho přidat? Lásky, modlitby, času, obětavosti, úsilí, odvahy. Přidat někdy znamená právě tolik jako ubrat.

Mezi myšlenky, které mě v poslední době nejvíce zaujaly, patřila tato: „Není zlo, je jen nedostatek dobra.“ Kolik malých i velkých zlých skutků bylo spácháno ne proto, že by jejich původci byli silní a mocní, nýbrž proto, že ostatní mlčeli a byli lhostejní. Do nadcházející postní doby mám tedy návrh. Dejme si půst od lhostejnosti ke zlu, nebudme vůči němu apatičtí a vystupujme proti němu. Dávejme jen pozor, abychom přitom sami zlo nepáchali.

Kristus se nejen čtyřicet dnů postil, ale také poukazoval na zlo a jeho chování je výzvou pro nás. Upozorňoval na zlo a násilí ve vztazích mezi lidmi. Můžeme tak činit i my: arogance a bezohlednost některých cestujících v MHD nebo pejskařů nám k tomu dává dostatek příležitostí. Kristus se neváhal ozvat, když někdo zneužíval svého postavení nebo tísně ostatních. My ho můžeme následovat a ve škole či práci se zastat neprávem kritizovaných nebo ponižovaných. Kristus poukazoval na podvody, chamtivost, ale i lenost a ledabylou práci. My můžeme také, třeba tím, že budeme upozorňovat na podvodné figle obchodníků a že svou práci budeme odvádět pořádně.

Já vím, že nevíťezíme. Ale původce zla bude aspoň vědět, že zkusí-li to příště, nepůjde to tak snadno, že opět narazí. A zlý člověk často bývá i zbabělý a střetu se bojí. Ozve-li se nás takto většina, snad se podaří pochod zla zpomalit. Už nebudeme lhostejnou většinou, která mlčí, ale tou, která přispívá k šíření dobra. Půst od lhostejnosti by mohl být začátkem. n

Pavel Ludvík

Tříkrálová sbírka 2013

Výsledky sbírky

Obec	Vybráno Kč	Skupin
Otrokovice	251.153	34
Napajedla	141.543	36
Spytihněv	42.181	11
Tlumačov	43.349	12
Komárov	10.724	2
Halenkovice	44.612	11
Žlutava	22.797	7
Oldřichovice	9.978	2
Pohořelice	22.025	4
Celkem	588.362	119

Poděkování

Jménem Charity sv. Anežky v Otrokovicích bych chtěla moc poděkovat všem dobrým lidem, kteří ochotně obětovali svůj drahý čas a podíleli se na letošní Tříkrálové sbírce. Díky všem vedoucím skupinek, kteří neúnavně oslovují byt po bytu příjemné i méně příjemné lidi našeho města, všem malým i velkým koledníkům, ale také rodičům, kteří zapůjčí své děti a dovolí jim udělat něco dobrého.

Díky také řidičům, kteří jsou každý rok připraveni v terénu kdykoliv přispěchat s pomocí. Nakonec děkuji také našim paním kuchařkám, které se jako každý rok bezvadně zhostily této funkce a staraly se o nás s velkou pečlivostí, a paní správkyni suterénu, která ten nepořádek, co po nás všech zbyl, uklidila. Díky i otci Josefovi za poskytnutí prostor suterénu, kam se určitě všichni rádi po "náročné šichtě" uchýlí k malému občerstvení a společnému posezení.

Díky také všem, kdo jste s láskou přijali naše koledníky a přispěli mnohdy nemalou částkou. n

Magda Honzíkova

Klíče + Mobil + Brýle aneb zážitky koledníků

n Když skupinka zazpívala koledu, jeden z králů vytáhl křídou, volnou rukou chce smazat dvojku na horním futru a nahradit ji trojkou, když v tom paní zavelí: „Počkat! Dědo, dones hadr. Musíme to smazat pořádně.“

n Tři králové pořízují nápis K+M+B na dveře, stará paní to sleduje a říká: „Vždycky se na ty písmena dívám, když odcházím pryč, a říkám si: „Klíče, Mobil a Brýle - máš?“

n Když člověk jde poněkolkáté stejný obvod, už to není obyčejné koledování, ale setkání se starými známými. Už na nás čekají. Jedna paní se v sobotu ráno vrátila z noční, a když si uvědomila, že přijdou koledníci, utíkala hned do obchodu koupit ořechový likér, aby nám ho mohla nalít, tak jako to dělá každý rok.

n Máme vždycky radost, když je na lidech vidět, že přispějí opravdu rádi a ne jen proto, že by to bylo trapné, kdyby nic nedali. Otevřel nám jeden pán s dvěma malými dětmi a po usilovném hledání nakonec se smutkem v očích ohlásil, že před chvílí manželka odjela i se všemi penězi. Říkáme: „To je v pořádku, stane se, za rok tu budeme zas.“ On však na to: „No, to není v pořádku, opravdu jsem chtěl při-

spět.“ Když jsme pak byli o několik domů dál, vidíme, že k nám běží malý klučina s rozzářenýma očima a mává na nás penězi, které přece jen někde našli.

n K naší skupince venku přistoupil velice zanedbaný muž a položil otázku vedoucímu, jestli nemá mobil a jestli by si mohl za menší poplatek zavolat. Poté, co si pán vyřídil hovor, přispěl do kasičky dvěma sty korunami.

n U dalšího bytu jsme zazvonili, ozval se hlasitý štěkot a vedoucí řekl skupince, aby se ukryla za něj. Sotva se tak stalo, otevřely se dveře a vyletěl ven velký trhač, který povalil vedoucího skupinky na zem. Poté, co ho olízal od hlavy k patě, se na povel svého pána „Drobku domů“ odebral zpět do bytu, skupinka zazpívala „My tři králové jdeme k vám“ a podpíraje svého vedoucího vyrazila k dalšímu bytu.

n V jednom bytě otevřeli dveře a jejich malý pejsek se rozhodl, že hosty řádně přivítá. Povalil na zem nejmladšího koledníka, kterého dokonale očistil dokonce i za ušima. Koledníček vyvázl nezraněn a ještě v dalším patře paneláku se utíral do kapesníku.

n Koledníci jako už postě zazvonili na byt, zpoza dveří se ozval neskutečný jásot, dveře se otevřely a maminka vykřikla: „Kluci, koledníci jsou tu.“ Poté nám vysvětlila, že si zrovna před chvílí říkali, že koledníci letos už asi nepřijdou, a proto mají radost a smějí se.

n Skupince se otevřely dveře na obou stranách chodby paneláku. Skupinka se vydala k paní v jedné dveřích, které zazpívala a obdarovala ji, poté se otočila k pánovi na druhé straně a ten začal křičet, že nic nedá a ať jdou někam... Vedoucí se ho snažila nějak uchlácholit a nezdolně mu přála zdraví a ať se mu v tomto roce daří, ale pán neustále křičel. Když si však uvědomil, čeho se přání týkalo, zmlkl a zavřel za sebou dveře. Z protějšího bytu se dveře opět otevřely, paní sousedka se za něj omluvila a popřála hodně vytrvalosti s nevrlymi lidmi.

n Skupinka dorazila k bytu, kde koledníky přivítal mladý manželský pár s malým dítětem. Vedoucí skupinky zareagovala slovy:

„Ty jsi tady, človíčku, ještě vloni nebyl“ a maminka odpověděla: „Ta se narodila týden poté, co jste tu vloni byli.“ Ještě bych dodal, že takových dětí skupinky v letošním roce potkaly neskutečné množství.

n Skupinka zazvonila na zvonek u domku. Po chvíli ticha se ozvalo ze sousední zahrady, že pánovi nefunguje zvonek, ať zaťukají na okno. Na to už majitel zareagoval a otevřel čtyřiaosmdesátník, který po kolednicích chtěl zazpívat celou koledu Tři králové i se všemi dodatky. Když se skupince povedlo odpát všechny sloky, stařik s úsměvem vložil minci do kasičky a začal vyprávět svůj životní příběh.

n Dal jsem svým klukům letáky a říkám: je jich málo, dávejte každému jen jeden. Otevřely se dveře, koledujeme, král nabízí letáky a přísně praví: „Vemte si, ale jen jeden!“

n Měla jsem nové koledníky, byli z první třídy. Byli nadšení a pořád se hnali dopředu. Odzpívali a pryč. Lidem jsem psala křídou na dveře a tři králové už byli pryč. Lidí se mi smáli: Kde máte koledníky? Utíkali pořád dopředu, brali to přes trávu, záhonky, botky zapráskané, ale také po třech hodinách byli hotoví a sotva šli.

n Zakoledovali jsme, lidi malinko přivřeli dveře, hledali peníze a domlouvali se, kolik dají. Slyšeli jsme přes dveře: „Ale mám jenom tisícikorunu.“ Děcka to slyšely a hned z nich vyletělo: „To nevádí, aj tisíc korun nám můžete dát.“

n U jednoho domku byl malý plot, dráty z něho trčely, vchod natěsno. Maruška se tam prodrala, kluci za ní, a když jsme zakoledovali, zase zpět. Šaty od plotu potrháné, jakoby to ani nebyli králové. A reak-

ce králů: „To byla ale hustá prolejačka.“

▫ Zazvonili jsme a chvíli čekali. Po nějaké době otevřel chlap v trenkách a začal hledat peníze. Asi po pár minutách nám došel oznámit, že nemá drobné. Tak jsme mu řekli, že to nevádí, ale nakonec našel 1 korunu a tak nám ji dal. Když jsme odcházeli, jen jsme si řekli: "Každá korunka dobrá, ne?"

▫ Poprvé jsme navštívily tzv. dům hrůzy. U jedněch dveří jsme zakleपालy a chvíli čekaly. Ozval se asi ženský hlas: „Kdo je?“ (trochu otravným hlasem). Odpověděly jsme, že koledníci tříkrálové sbírky. Musely jsme to ještě jednou zopakovat, protože se zevnitř ozvalo drzé: „Co?“ Chvilí bylo ticho a hlas zařval: „Vypadněte, je tady komisi vyšetřování, tak mazejte!“ Radši jsme mazaly pryč, aby se nic nestalo.

▫ Po zazvonění nám otevřel starší manželský pár a my spustili naše koledování, ke kterému patří neodmyslitelně i zanechání autogramu K+M+B, a právě při toto posledním úkonu nastala velmi vtipná situace: Paní na nás ihned, že by chtěli, abychom jim napsali na futra K+M+B 2013. Při mém pohledu na futra, která jsou lakovaná bílou barvou, která je ke všemu lesklá a hladká, paní odvětim, že to tady rozhodně vidět nepůjde. Paní si ale trvala na svém,

že to tam chce...inu, co mi to udělá, když to zkusím, a tak píši K+M a paní říkám: „Vidíte, stejně to tam nejde vůbec vidět, napiši vám to na dveře.“ To rozhodně nepřipadalo v úvahu od pána domu, který odmítavým hlasem řekl, že nechce mít celý rok, než zase dojdeme, počmárané dveře. Tak tedy dopíši zbytek na futra a paní na mě: „Vidíte, jsem vám řkala, že to tam půjde vidět.“ Nic proti paní, ale vidět tam nebylo vůbec nic. Vypadali ale oba spokojeně a tak jsme poděkovali a šli zase o dům dál. ▫

Zastavení křížové cesty v kostele sv. Vojtěcha

V postním období budeme opět chodit na křížové cesty. Až příliš často si však lidé stěžují, že dřevěné plastiky v kostele sv. Vojtěcha jsou nezřetelné, že není vidět, co na nich je. Proto vám přinášíme seznam zastavení a odkazy na místa v Bibli, která zastavení popisují.

1. Ježíš v Getsemanské zahradě (Mt 26, 36-39)
2. Ježíš zrazen Jidášem (Mt 26, 47-50; Lk 22, 47-48)
3. Petr zapírá Ježíše (Mt, 26, 69-70; Mk 14, 70-72)
4. Ježíš před Kaifášem (Mt 26, 59-66)
5. Ježíš před Pilátem (Mt 27, 15-26; J 18, 36-37)
6. Ježíš bičován a trním korunován (Mt 27, 27-31)
7. Ježíš přijímá kříž (J 19, 16-19; Mt 27, 26)
8. Šimon pomáhá nést Ježíši kříž (Mt 27, 32)
9. Ježíš a plačící ženy (Lk 23, 27-28)
10. Ježíš ukřížován (Mt, 27, 33-36)
11. Lotr po pravici (Mt 27, 38; Lk 23, 39-43)
12. Panna Maria a apoštol Jan pod křížem (J 19, 25-27)
13. Ježíš umírá na kříži (Lk 23, 44-46)
14. Magdaléna u hrobu (Mt 28, 1-5; J 20, 1-2)

Uzavření církevního manželství

Pán Ježíš dává manželskému svazku zvláštní důstojnost a posvátnost tím, že církevní sňatek patří mezi svátosti církve. Proto je velmi podstatný rozdíl mezi civilní a církevní svatbou.

Pokud pokřtění lidé uzavřou jen civilní sňatek, nebo spolu jako manželé žijí bez sňatku, v obou případech si tím uzavírají možnost přijímat jakékoliv jiné svátosti. Nemohou do-

stat rozhršení ani přistoupit ke svatému přijímání. Lidé tak nechávají Bohem nabilžené milosti v tak důležité věci stranou. To, čím chce Pán posvěcovat svazek muže a ženy, do jejich života nemá přístup.

Jestliže tedy ti, kdo se rozhodli pro společný život, v něm chtějí dát místo i Kristu, pak je to třeba taky vyjádřit sňatkem, který je uzavřený před církví a Bohem požehnaný. Ježíš je tak pozvaný na svatbu, a tím svojí posvěcující mocí může dělat něco podobného jako v Káni. On může proměňovat tu lidskou kvalitu manželského vztahu na kvalitu Boží. To také on naznačil tou proměnou vody ve víno.

Hodnota svátosti manželství se ale může plně projevit jedině v propojení s dalšími svátostmi. Nejlépe totiž může poslání křesťanského manželství člověk naplňovat v síle Ducha svatého, když ho přijal ve svátosti bířmování a když pravidelně žije své spojení s Kristem v eucharistii. Církev však umožňuje svatbu i v případě, že si člověk ještě nenašel cestu nebo vztah k těmto svátostem. Jestli je u takových věřících aspoň nějaký základ víry v Krista, je naděje, že svátost manželství pro ně bude mít svůj význam. Podle úrovně vztahu ke svátostem je pak taky možné a vhodné zvolit formu svatebního obřadu.

Pokud jsou ženich i nevěsta oba praktikující křesťané, je ideální mít svatbu se mší svatou. K takovému životnímu kroku je

dobré vykonat si zvlášť důkladnou svátost smíření a jednotu manželského svazku je pak možné vyjádřit při mši svaté také tím, když oba mohou jíst z jednoho Kristova těla a pít z jednoho kalicha.

Pokud ale přijímá tyto svátosti jen jeden z novomanželů, je vhodnější mít svatební obřad beze mše svaté. Církev také umožňuje svatbu v kostele nepokřtěnému, pokud si bere

Z promluvy 2. neděle v mezidobí

pokřtěného. Ten totiž má nárok na církevní sňatek, i když si bere člověka bez vyznání. V tomto případě se ovšem ve svatebních obřadech se mší svatou vůbec nepočítá. Tím je vyjádřena realita, kterou musí věřící strana brát na vědomí a přijmout za ni zodpovědnost. Ten, kdo je nepokřtěný nebo nevěřící, také nedává odpovídající prostor posvěcení manželského svazku a věřící musí přijmout, že na to po této stránce bude sám.

Církev v jakémkoliv věku nabízí manželům s civilním sňatkem církevní zplacení manželství, pokud přijdou na to, jaký to může mít význam a nebrání jim žádná překážka. Co ale dělat, když o církevní sňatek stojí jen jedna strana a ten druhý nehodlá za tím účelem podstoupit v kostele žádný obřad? I v takovém případě má možnost věřící strana vyřídit si církevní platnost manželství úřední cestou a jednostranným závazkem manželského smlouby s tím, že druhá strana to pouze svým podpisem bere na vědomí.

Je jasné, že dobré křesťanské manželství není nic samozřejmého a jednoduchého. Ale stojí za to udělat vše pro to, aby o ně manželé usilovali. A to je možné hlavně díky tomu, když bude Pán Ježíš pozván nejen na svatbu, ale i do celého společného života. n

o. Josef Zelinka

Dobrovolnictví v Charitě

Dobrovolník je člověk, který bez nároku na finanční odměnu poskytuje svůj čas, svou energii, své vědomosti a dovednosti ve prospěch ostatních lidí či společnosti. Dobrovolnictví není obět, ale přirozený projev občanské zralosti. Přináší konkrétní pomoc tomu, kdo ji potřebuje.

Dobrovolnická činnost má v ČR svou letitou tradici, která však byla v čase přerušena nejprve německou okupací a později vznikem socialistického státu. K obnově dobrovolnictví znovu došlo až po roce 1989. V současnosti naši společnost ovládá konzum. Lidé pracují stále více hodin, aby dosáhli co největšího úspěchu v co nejkratší době. Nabízí se tedy otázka, jak by v této společnosti mohla radost, plynoucí z něčeho jiného než z peněz, konkurovat s naléhavou potřebou soutěžit.

Realita je taková, že u nás i přes stávající konzumní charakter společnosti působí organizace, kterým se daří dobrovolníky získávat a pracovat s nimi (proškolovat je, poskytovat jim supervize aj.) a my jsme za to velmi rádi. Naše Charita konkrétně spolupracuje s Maltézskou pomocí o.p.s. a Adrou.

Pod Charitou sv. Anežky Otrokovice funguje celkem devět služeb, které jsou určeny různým cílovým skupinám. Pojdme se podívat na tři z nich, v nichž mají dobrovolníci své nezastupitelné místo. Jsou to Charitní domov - služby domova pro seniory a odlehčovací služby (dále jen CHD) a Terénní služba rodinám s dětmi (dále jen TSR).

Dobrovolníci v Charitním domově

Mgr. Zdeňka Vlčková, vedoucí CHD Otrokovice, sděluje k práci dobrovolníků: "Dobrovolník v domově pro seniory je vlastně společník, který například doprovází naše uživatele na procházky, naslouchá jim, povídá si s nimi, čte, luští křížovky nebo s nimi jiným způsobem tráví a vyplňuje společný čas. Dochází zdarma za

"svými" seniory a v rámci svého volného času s nimi sdílí běžné starosti. Mnohdy se dobrovolník stává vrbou, člověkem, kterému se uživatelé domova postupně otevírají a svěťují se se svými radostmi i útrapami. Většina z těch, kteří k nám docházejí, jsou ženy - velmi trpělivé, s obrovským srdcem a touhou pomoci tomu, kdo to potřebuje. Moc si jejich pomoci vážíme."

Jedna z dobrovolnic komentuje svou činnost takto: "Proč jsem se stala dobrovolníkem já? Mně chyběly mé babičky, zvláště ta, která mě vychovávala. Proto jsem přišla do CHD nabídnout svůj čas těm, kterým by byl k užítku a rozptýlení. Byla jsem moc překvapená tím, že čas takto strávený má pro mne velkou cenu. Vidím, že stáří nemusí být jen bezmocné a sklíčující, brané jako trpká součást života. Mí dědečkové a babičky jsou úžasně lidé. I když ne vždy přicházím s úsměvem, VŽDYCKY s ním odcházím. Ne oni mně, ale já jim děkuji za možnost s nimi být a být jim alespoň chvíli a v něčem prospěšná."

Dobrovolníci v Terénní službě rodinám

Mgr. Lada Rektouřková, vedoucí Terénní služby rodinám s dětmi, která také pomáhá dobrovolníkům využívat, sděluje: "V TSR jsme velmi rádi, že jsme mohli díky dobrovolníkům umožnit bezplatné doučování dětem z rodin, se kterými TSR spolupracuje. Na doučování dochází děti 1x do týdne nebo podle své aktuální potřeby. Dobrovolnice se dětem věnují individuálně. Velmi oceňujeme jejich zájem být dobrovolníkem a věnovat svůj čas jiným, o to více, že se jedná většinou o studentky zdejšího gymnázia v Otrokovicích či ve Zlíně, tedy o mladé lidi."

Dále uvádí: "V minulosti TSR využila také program 5P. Jedná se o sociálně preventivní volnočasový program zaměřený na přátelství, podporu, prevenci, péči, pomoc všem dětem, kterým může prospět

hodnotný vztah s další dospělou osobou. Momentálně jednáme o jeho dalším využití."

Ptaly jsme se také dobrovolnic TSR, jak se k této činnosti dostaly. Odpověď byla následující: "Dobrovolníkem jsem se stala náhodou, spolužačka mi řekla o této možnosti, a tak jsem to vyzkoušela. Práce s dětmi mě hrozně baví a naplňuje mě, že můžu někomu pomoci. Někdo by mohl namítat, že z toho nic nemám, teď mám na mysli finanční odměnu, ale to zde nehraje roli, největší odměnou je totiž radost toho, komu jste pomohli, a to je nezaplacitelné. Navíc si myslím, že 2 hodiny týdně vám život nezkrátí a naopak ho máte šanci druhým zlepšit a zjednodušit."

A co na dobrovolnice říkají děti, které na doučování dochází? "Vše vysvětluje, pomůže s učivem. Když sem chodím, tak mi to pomůže do školy, na druhý den vím,

co s tím mám dělat, s čím jsem si dřív nevěděla rady. A vždycky to pochopím. Dobrovolnice je na mě hodná a furt mi pomáhá s úkolama. S dobrovolnicí mě učení baví."

Dobrovolnictví se tedy ukazuje jako činnost, která je prospěšná a smysluplná pro všechny zúčastněné a která skutečně pomáhá tam, kde je potřeba. A to ať již fakticky, nebo jen pocitem přítomnosti, blízkosti, sdílení.

Na závěr chceme za Charitu sv. Anežky v Otrokovicích poděkovat všem dobrovolnicím a dobrovolníkům, kteří k nám docházejí. Je krásné vědět, že se i dnes ještě najdou lidé, kterým nechybí ochota darovat něco ze svého vědění, umu a volného času ve prospěch druhých. Děkujeme, velmi si toho vážíme! n

Mgr. Zdeňka Vlčková, vedoucí CHD,

Mgr. Lada Rektoříková, vedoucí TSR

Opět zájezd do Dolomit

Milí přátelé, v letošním roce naše farnost pořádá opět turistický zájezd do Dolomit v Itálii. Termín zájezdu 29.6.-6.7.2013. Cena 3800Kč - doprava + strava na celý týden. Ubytování 15 € na osobu = 105 €/týden. Přihlašovat se je možné osobně u Pavla Čecha nebo mob.777268576 co nejdříve, protože počet míst je omezen. n

Ptáme se kněze

Slavíme Rok víry a současně Rok eucharistie. Jsou to dvě různé akce, nebo jedna, která se jen různě nazývá?

Hlavní rozdíl je v tom, že Rok víry je záležitostí církve na celém světě a vyhlásil ho papež Benedikt XVI. Rok eucharistie je naší národní záležitostí v rámci tříleté přípravy na výročí sv. Cyrila a Metoděje, kterou vyhlásila Biskupská konference České republiky.

V době vyhlášení v r. 2010 nikdo netušil, že se to bude krýt s celosvětovým Rokem víry. n

Z tříkrálových ohlasů

Tři králové nechodí proto, aby vybrali peníze na charitu, ale aby obdarovali ty, kteří o to stojí, aby jim přinesli pozdravení, Boží mír a pokoj do domů i srdcí jejich obyvatel, a to někdy i do míst, kde jsou lidé smutní a vděční za jakoukoliv společnost. A tento úkol se snažíme plnit i za cenu velkého zdržení skupinky s rozpovídáním pánem, nebo zabouchnutých dveří, nevrlého přijetí, či přivítáním čerstvého človíčka ve „svém“ rajóně. n

Vánoce v naší farnosti

Vánoční besídka u sv. Vojtěcha

Proč jsem se rozhodla uspořádat vánoční besídku? Nevím, zda mohu odpovědět jednoznačně protože... Po krátké zprávě ve FOMu, že vánoční besídka nebude, a následně diskuzi se zklamanými maminkami z této situace jsem si řekla...

- možná je to příležitost pro tebe...
- možná to bude zpestření na tvé mateřské dovolené...
- možná čas na tvou seberealizaci...
- možná čas rozvinout tvé hřivny...
- možná je škoda, že tradiční besídka letos nikoho nepotěší...

Jelikož celá naše rodina žije folklórem, také díky dětem, které se mu aktivně věnují, téma na sebe nedalo dlouho čekat... Předvedení starých lidových zvyků je v podstatě „jádre“ valašských Vánoc. Jednak to popisují dobové prameny, obsahovaly je všechny texty, které jsem hledala ke čtení, a v neposlední řadě jsem některé zhlédla na vánočním vystoupení folklorního souboru svých dcer.

A pak už stačilo *jen* sehnat správnou pomocnici, nadšené děti s maminkami, ochotné spolupracovníky, skvělou cimbálovou muziku, vymyslet a napsat scénář, rozepsat noty, sehnat kroje a potřebné rekvizity, zajistit plátno a vhodné obrázky ke katechezi, napéct perníčky a moře času s nácvikem ...

Již od první zkoušky bylo všem jasné, že to bude časově delší a náročnější práce. A také moc pěkná, když se podaří. Vybrali jsme termín, který vyhovoval většině, a někteří dokonce dočasně zrušili své závazky v kroužcích, protože jim besídka stála za to! Udržet 19 malých dětí od dvou do osmi let bylo sice někdy náročné, nicméně už mám za sebou pedagogické zkušenosti a vím, jak s dětmi pracovat.

Také nám hodně pomohla paní katechetka Maruška Čechová, která měla pro děti každou zkoušku nachystaný jiný příběh, který děti dychtivě poslouchaly. A samozřejmě byly úžasné samotné děti, které se do toho „obuly“ se spontánností svou vlastní a velkým nadšením. Za svou snahu si také pokaždé odnesly sladkou odměnu.

Po celou dobu zkoušení se děti s maminkami (kterým náleží velký dík) poctivě a nadšeně připravovaly, doslova svými básničkami „žily“ celé přípravné období. Přednášely a zpívaly stále znova a znova doma i jinde. Zkrátka je to chytlo za srdce. Nejednou nám jejich přednes vehnal smích či slzy dojetí do tváří.

Jestli se nám besídka podařila, posuďte sami. Já sama jsem velice hrdá na všechny účinkující a všem ještě jednou ze srdce DĚKUJI. n

Míša Černošková

Ohlasy na otrokovickou besídku

Nadchlo mě to

Plná očekávání jsem se vypravila na vánoční besídku, která měla lákavý název „Vánoce na Valašsku“. Jaká asi bude? Povede se organizátorkám sladit klubko neposedných cérek a ogarů a navodit tu pravou atmosféru valašské zimy?

Za sebe musím říct, že mě toto vystoupení opravdu nadchlo a myslím, že jsem nebyla sama... Líbilo se mi, že jsme si mohli připomenout lidové zvyky, které naši předci dělali s takovou samozřejmostí, a dnes se na ně pozapomnělo. Vnímali jsme rodinnou pospolitost, která tehdy byla daleko větší samozřejmostí než v současnosti. A to vše za úžasného zpěvu a přednesu malých účinkujících. Ti tomuto představení dodali ve svých válenkách, kožíšcích, vlňáčcích a beranicích velký kus opravdovosti a jejich nasazení bylo obrovské. Prostě – nemělo to chybu!

P.S pro organizátorky:

Tož cérky: moc sa vám to povedlo, dom sa nám jít nechtělo, hora pěkných písniček, k tomu dobrý perníček...

Kopa dětí jako smetí, úsměv k srdcu rychle

letí, besídka to dobrá byla, všechny nás moc pobavila. Děkujeme. n

Jana Ludvíková

Na besídce se mi líbily lidové zvyky

Byla to jedna z nejlepších dětských besídek v kostele, co jsem tady v Otrokovicích zažil. Proběhla v naprostém klidu, za soustředění účastníků a posluchačů. Líbily se mi lidové zvyky, protože jsem z vesnice a připomnělo mi to dobu mého dětství. Děkuju moc děvčatům, které se ujaly organizace besídky, i dětem, které účinkovaly. n

Zdeněk Janeček

Vánoční besídka v Kvítkovicích

Naši vánoční besídku bych spíš nazvala „koledování“, protože zpěv koled všech přítomných se střídal s koledami dětí. Ty je buď zpívaly nebo hrály.

Besídku jsme všichni začali zpěvem koledy „Ejhle naše chasa“. Poté jsme se zaposlouchali do melodie Larga z 9. symfonie od A. Dvořáka, kterou zahráli Matyáš na varhany, Jožka na flétnu a Bětka na housle. Následovala básnička, kterou přednesla Anička, a koleda byla „Byla cesta..“ Další vystupující byli – Lucinka s koledou „Pásli ovce valaši“, Rondík přednesl básničku, Lukášek se sestřičkou zazpívali koledu „Půjdem spolu do Betléma“. Bráškové Kuba a Lukášek zazpívali koledu „Štědrej večer nastal“, na kytaru je doprovodila jejich maminka.

Musím podotknout, že zvláště nejmenší účinkující byli tzv. úžasní. Např. když se některý zasekne a zpívá koledu stále dokola; jiný řekne, že už dál zpívat nebude; a další přednášející se ptá, jak je to dál. Nám starším se vyloudil úsměv na tvářích.

Po společně zazpívané koledě „Co to znamená“ přečetl David krátké čtení o tom, jak vznikla koleda „Tichá noc“. Děcka nám ji i zahrály. Na závěr nám o. Josef požeňnal a všichni jsme zazpívali koledu „Místo Betléma...“

Doufám, že necelá hodinka strávená na naší besídce byla příjemná a že nebylo „překoledováno“.

Poděkování patří všem, kteří se na přípravě besídky podíleli. n

Jarmila Lacigová

Zpíval u nás pěvecký sbor ze Šternberka

Završením vánočního kulturního programu v kostele sv. Vojtěcha byl i tříkrálový koncert, na němž vystoupil soubor Magna Mysteria a smíšený pěvecký sbor Šternberk. Jeho vedoucí Tomáš Nikl odpověděl pro čtenáře FOMu na pár otázek.

Ve vašem repertoáru je mnoho vánočních písní a děl s duchovní tematikou. Je ve vašem sboru hodně věřících členů?

V našem sboru mnoho věřících členů není, tak 5-6. Jedním z nich jsem ovšem já, takže tato skutečnost má samozřejmě vliv na výběr skladeb.

Vystupujete v různých městech a na různých místech. V čem je vystoupení v kostele pro váš sbor jiné?

Je obtížné odpovědět za členy sboru. Pro nás věřící je vystoupení v kostele určité jiné než na světských místech. Ostatní členové v tom možná tak velký rozdíl nevidí, těžko říct. Snad by mohli ocenit alespoň lepší akustiku. Každý člověk má v sobě nějaké náboženské citění. Je možné, že si

i takzvaně nevěřící lidé uvědomují určitou posvátnost chrámového prostoru, přítomnost něčeho vyššího, než jsme my lidé, my sami.

Předvedl jste nám v Otrokovicích úžasnou hru na kytaru. Bylo to v chladu našeho kostela obtížné?

V mém domovském kostele (farnost Hnojice) klesá teplota v zimě i mírně pod bod mrazu. Jsem tedy na takové podmínky zvyklý. Obvykle se ale takové extrémní podmínky na výsledku hry projeví. ▢

Ptal se Pavel Ludvík

Vánoční vystoupení ženského pěveckého sboru

Dovolu mi prosím, abych se krátce vrátila ke kouzelnému zážitku v kostele sv. Vojtěcha, který otrokovickým občanům zprostředkoval vánoční koncert Ženského pěveckého sboru v Otrokovicích.

V dnešní uspěchané době bylo jeho vystoupení pohlazením na duši a v duchovním prostředí kostela to bylo skutečně připomenutí té pravé podstaty Vánoc. Průvodní slovo, které nás celým koncertem provázelo, znělo lahodně slavnostním prostorem a zpívané skladby rozněžňovaly srdce všech přítomných. Ve chvíli, kdy pohašla světla v kostele, zůstaly rozsvícené jen vánoční stromky a tiše zazněla Tichá noc, se člověku tajil dech dojetím.

Otrokovice mohou být pyšné na takové umělecké těleso, které by jim mohla závidět daleko větší města.

Poděkování nás občanů patří z celého srdce nejen celému pěveckému souboru a jeho úžasnému dirigentovi, ale též otrokovické farnosti, která umožňuje takové duchovně zaměřené koncerty uskutečňovat. To, že dobrovolné vstupné přispělo na obvazy, případně na poštovné na jejich zaslání do Afriky pro nemocné leprou, je také vskutku krásným počinem lidské sounáležitosti, která k Vánocům nepochybně patří. Ještě jednou dík za nevšední zážitek. ▢

Nad'a Churá

Farní zprávy

Nové sochy v kostele sv. Vojtěcha

Mezi autory návrhů soch pro náš kostel byl vybrán pan Josef Staněk. Ten své návrhy přepracoval podle připomínek pastorační rady a představil nové skici soch sv. Jana Bosca, sv. Anežky, sv. Zdislavy a bl. Jana Pavla II.. Členové PR s ním o nových návrzích diskutovali a formulovali mu připomínky. Poté autor kontaktoval arch. Indru na arcibiskupství a probral, jakým způsobem se arcibiskupství předají konečné návrhy ke schválení. Z tohoto jednání vyplynulo doporučení, aby sochy měly výšku 200 cm. V této velikosti se cena za jednu sochu pohybuje kolem

200 000 Kč. Konečná verze návrhů byla doručena pastorační radě začátkem února a bude předána na arcibiskupství na schválení liturgické komisi. Jak bylo dohodnuto už v loňském roce, je v plánu, aby sochy byly uhrazeny z účelových individuálních darů farníků. Věřící mají tímto způsobem příležitost přispět konkrétním dílem na část sochy, která může tvořit součást našeho kostela po celá staletí. Na faře bude za tím účelem vedena kniha dárců, kde budou jejich jména zaznamenána, pokud nezůstanou v anonymitě. n

Jak využijeme v době postní Rok eucharistie?

Na začátku doby adventní jsme byli Notcem arcibiskupem pozváni k prohlubování našeho vztahu k Pánu Ježíši přítomnému v eucharistii. Vrcholem tohoto roku má být slavnost Těla a Krve Páně. To je možné tehdy, když tento svátek prožijeme opravdu svátečně, kdy zvláštním způsobem vynikne Kristova přítomnost v Nejsvětější svátosti oltářní.

Nejdřív by ale bylo dobré si znovu uvědomit, proč nám stojí zato dělat takovou oslavu a jaké místo má dar Těla a Krve Páně v našem životě. Proto přijměte **pozvání na duchovní obnovu 16.3.2013**. Tuto obnovu povede spirituál Kněžského konviktu v Olomouci P. Jan Linhart. Program začne ve 13 hod. a bude zakončený večerní mší svatou. Podrobnosti se včas dovíte. n

Bezlepkové hostie a svaté přijímání pro méně pohyblivé

V kostele je vidět, že jsou mezi námi věřící, kteří by se bez pomoci druhých už na mši nedostali. Proto patří poděkování všem, kteří jim to umožní. Pro některé pak může být obtížné přistoupit ke svatému přijímání. Nebojte se proto požádat v sakristii, aby vám někdo z podávajících přinesl svaté přijímání do lavičky. Pokud by někdo z věřících měl bezlepkovou dietu, může se v sakristii kdykoliv před mší domluvit, aby mu byla podána bezlepková hostie. n

Príspevky na této a další straně sestavil o. Josef Zelinka s přihlédnutím k jednáním pastorační a ekonomické rady v poslední době.

Dopolední adorace

Na návrh mít jednou v týdnu tichou adoraci dopoledne byl jen menší ohlas. Proto zkusíme nabídnout tichou adoraci dopoledne zatím jen jednou měsíčně a to ve čtvrtek před prvním pátkem v měsíci od 9 do 11 hod. n

Křty a pohřby za poslední období

Křty: Šimon Meravý, Ondřej Šolc, Adam Karel Kříž, Rozálie Baťková
Poslední rozloučení: Václav Šmika, Stanislav Vrána, Anna Schromová, Antonín Skokánek, Vladimír Smiřický, Ludmila Dobešová, Vladimír Plášek n

Návštěva naší farnosti v TV Noe

Návštěva se koná v neděli 10. března. Zájemci, kteří se nepřihlásili na dopravu autobusem, mají možnost se zúčastnit, pokud budou mít svoji vlastní dopravu. Pojedou dva autobusy, z toho jeden v 6:45 z Kvítkovic z návsi a oba pak v 7 hodin od Komerční banky. Účastníci budou mít předem v kostele k dispozici veškeré informace.

Z TV Noe jsme dostali při této příležitosti následující dopis.

Bratři a sestry, již nyní děkujeme všem z vaší farnosti, kdo se v neděli 10. března zúčastní mše svaté z kostela sv. Václava v Ostravě. Jak jistě víte, přímým přenosem ji v 10.30 odvysílá křesťanská televize Noe. Štáb televize z ekonomických a organizačních zpravidla nejezdí do farností, ale zve-me jednotlivé farnosti k nám do Ostravy, kde mimo natáčení mše svaté nabízíme

také besedu a prohlídku studií. Věřte, že je to namáhavé nejen pro vás, ale i pro nás, kdo tyto přenosy připravujeme, ale na druhou stranu moc o ně stojíme, protože jsou za ně nesmírně vděční všichni staří a nemocní, kteří se do kostela z různých příčin nedostanou.

Odhadujeme, že každou nedělní mši svatou sleduje v Česku a na Slovensku přibližně 60 tisíc diváků. Kdo tedy můžete, přijed'te, prosíme, do Ostravy, a takováto obět' se jistě promění v pramen požehnaní od Toho, pro něhož všechno děláme. Chceme Vám rovněž poděkovat za Vaše modlitby, finanční dary a vůbec za přízeň, kterou věnujete dílu televize Noe. Na setkání se těší P. Leoš Ryška se svými spolupracovníky. n

Rekonstrukce terasy před farním kostelem se blíží

Ekonomická rada farnosti v minulém roce pověřila ing. Josefa Švehlíka, aby z různých návrhů na opravu terasy zpracoval jednu konečnou verzi. Tím je mimo jiné zajištěno, aby mohly být nabídky porovnány. Bylo stanoveno, že bude osloveno pět firem, které by nám poskytly nabídku. Z pěti oslovených firem se přihlásily tři, se kterými proběhlo jednání začátkem ledna 2013. Nyní nás čeká konečný výběr firmy, se kterou bude uzavřena smlouva. S realizací se počítá v letních měsících.

Na realizaci máme nyní k dispozici přibližně 1 000 000 Kč. Po projednání se starostou Jaroslavem Budkem jsme podali na město Otrokovice žádost o dotaci 100 000 Kč. Dále máme na arcibiskupství uloženo 680 000 Kč z prodeje pozemků na obchvat. Tyto peníze nelze použít na opravu, ale pouze na investiční záměr schválený arcibiskupstvím. Uložené finanční prostředky ale bude možné si na účel opravy dočasně zapůjčit. Tím by mohly být výdaje na opravu pokryty. n

Setkání mládeže olomoucké arcidiecéze 23. 3. 2013

U příležitosti Světového dne mládeže, který stanovil bl. Jan Pavel II. v roce 1985 na Květnou neděli, se i letos mladí olomoucké arcidiecéze setkají se svými biskupy **na Velehradě 23. 3. 2013**. V tomto jubilejním roce, kdy si připomínáme 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje, dostalo setkání motto: Svědkové víry. Setkání začne pěší poutí ze Starého Města na Velehrad po cyklostezce, která nese název Velkomoravská poutní cesta. Už od vlakového nádraží budou pořadatelé

od 8 hod. na začátek poutní cesty směřovat všechny účastníky setkání. Po pěší pouti, na které čeká mladé řada poutních úkolů, bude pokračovat program katechezí otce arcibiskupa, různými přednáškami, besedami a skončí mší svatou s vysláním. Zve-me všechny mladé z našich farností na toto společné setkání k povzbuzení víry. Podrobnější informace budou postupně na www.ado.cz/mladez. n

*P. Petr Bulvas
biskupský delegát pro pastorační*

Přehled hospodaření farnosti v roce 2012

Počáteční zůstatek k 1.1.2012		672704
Celkem příjmy		1999614
Ve sbírkách vybráno		929770
v tom		
sbírky na opravy	289000	
účelové sbírky odeslané	170210	
ostatní sbírky	470560	
Za církevní úkony a činnosti		31000
Peněžní dary od farníků		209900
Prodej pozemku pro obchvat města		772200
Nájmy (pozemky, byty na faře)		53784
Úrok z běžného účtu		2960
Celkem výdaje v Kč		1519898
Režijní výdaje		388326
z toho		
Elektřina (kostely + fara)	91270	
Plyn (kostely + fara)	181635	
Voda	40277	
Kanc.+hyg. potřeby a drobný mat.	9038	
Ostraha, odpady, poštovné apod.	16626	
Telefon a internet	12519	
Pojištění majetku	36961	
Mzdy		70200
Sociální a zdravotní pojištění		23940
Odesl. sbírky		236710
v tom		
Odeslané sbírky na AO	170210	
Desátek 2012	56800	
Havarijní fond	9700	
Bohoslužebné výdaje		24054
Ostatní výdaje		19900
Výdaje na Noc kostelů		4556
Opravy + nákup majetku		69692
v tom		
Drobné opravy a udržování	13452	
Čalounění lavic - L. Janoščík	22800	
Kotel THERM	28800	
Ohříváč Ariston	4640	
Úschova na AO za prodej pozemku		682520
Konečný zůstatek v Kč		1152420
Zůstatek v pokladně v Kč	12219	
Zůstatek na běžném účtu v Kč	1140201	

Účelové sbírky farnosti v roce 2012	
Desátek	56800
Havarijní fond	9700
Seminář	24320
Charita	20000
Misie	34500
Halář sv. Petra	21000
Svatá země	7000
Církevní školství	11200
Televize NOE	22870
Postní almužna	7820
Beatifikace mučedníků	10500
Bible	11000
Celkem	236710

Farnost Otrokovice v roce 2012 v číslech

- n Křtů bylo celkem 37, z toho 27 bylo z naší farnosti. Z toho byli 3 dospělí a 2 děti školního věku.
- n První svatě přijímání mělo 8 dětí.
- n Církevní sňatek uzavřelo 8 párů, z toho 3 manželské páry měly církevní zplnění.
- n K věčnému odpočinku jsme při církevních obřadech doprovodili 32 zesnulých, z toho 11 bylo zaopatřeno svátostmi.
- n Svátost nemocných přijalo celkem 138 věřících, z toho 39 individuálně a ostatní při společném pomazání nemocných.
- n Do náboženství v září 2012 nastoupilo 91 žáků.

Poznámka: AO = arcibiskupství Olomouc

Drobné zprávy ze života farnosti

Pleteme pro malomocné

Pan Výleta nám zaslal zprávu o.s. Omega Plus o pletení obvazů v roce 2012, ve kterém nám píše:

Srdečně Vás pozdravuji z Kyjova a děkuji za Vaši trpělivé pletení obvazů pro malomocné a přeji všem vše dobré do roku 2013. Pletařek v roce 2012 je v ČR přes 600 žen, které s Omega plus spolupracují a upletly 55.760 ks obvazů. V evidenci máme 156 adres ze všech diecézí. Do 31. 12. 2012 bylo odesláno ve 152 balíčcích 51.670 obvazů do 12 zemí Afriky, Indie a Nepálu. Poštovné činilo 227.519 Kč. Průměrná cena balíku do Afriky je 1.850 Kč a do Indie 1.100 Kč.

Na poštovné přispěly 4 diecézní charity a 27 drobnějších dárců. Soukromý dárcé věnoval 71.000 Kč a Ministerstvo zahraničí

ČR, kde se šlechetně zachoval pan ministr Karel Schwarzenberg, který schválil dotaci na poštovné pro Afriku ve výši 90.000 Kč. Bez těchto dvou dárců by muselo zůstat v Kyjově 105 balíků připravených k odeslání. Když jsem děkoval panu ministrovi při osobním setkání 6.1.2013 za dar, řekl mi: "Lepra, to je hrozná nemoc. Pomáhejte takto dále malomocným. Moc Vám i všem pletařkám děkuji."

Otec Josef předal panu Výletovi 17. 1. 2013 ze sbírky u jesliček a z koncertu ženského pěveckého sboru 17.000 Kč na poštovné za balíky k odeslání obvazů. Všem dárcům, pletařkám i těm, kteří se za tyto lidi modlí, upřímně Pánbůh zaplať. n

M. Knapková a M. Šmiková

Dobré skutky na farním koštu vína

Novinář zpovídá starou babičku, čím to, že se dožila tak vysokého věku. Babička vyjmenovává všechny možné alkoholické nápoje a neduhy, na jejichž léčení je užívá. Novinář nevěřícně poslouchá a na závěr se ptá: „Babičko, a kdy pijete vodu?“ „Takovou nemoc jsem, synku, ještě neměla.“

Podobný vtip vítal návštěvníky 6. farního koštu mladých vín, který zaplnil sál pod kostelem v sobotu 2. února. Dobrá vína, cimbálová muzika, přátelé a známí – to vše přilákalo množství návštěvníků. Postarat se člověku o dobrou náladu je jedním z nejzásadnějších skutků, které člověk může vykonat. Organizátory můžeme obdivovat za to, že se jim to povedlo aspoň stokrát - asi tolik lidí navštívilo. n

Pavel Ludvík

Tomácká zábava poosmé na sokolovně

Vsoboru 26.1.2013 proběhla Tomácká zábava, na které jsme vzpomínali na tábory z posledních let. Poděkování patří nejen všem, kteří se na její přípravě podíleli, organizátorům a vystupujícím, ale i těm, kteří se po celý večer obětavě starali o občerstvení – na úkor své vlastní zábavy. n

Ze života otrokovických Tomíků

25. 12. 2012 se v odpoledních hodinách v kostele sv. Vojtěcha uskutečnila Vánoční besídka s názvem „Vánoce na Valašku aneb Jak se ten Ježíšek narodil.“

V pátek 28. 12. 2012 se (ne)konal tradiční výšlap na Hostýn. K hostýnské bazilice nakonec doputovalo pouze 5 odvážlivců. Dámská část výpravy si raději v suterénu

kostela zahrála deskové hry.

Naproti tomu Silvestrovský pochod konaný v pondělí 31. 12. 2012 se mohl pochlubit již tradiční velkou účastí.

V sobotu 26. 1. 2013 se konala 9. Tomácká zábava. Letos jsme zavzpomínali na společné tábory kluků a holek v letech 2009 – 2012. n

Cyrlometodějská osmisměrka

14. února jsme si připomněli den smrti sv. Cyrila - mladšího z dvojice slovanských věrozvěstů. Zatímco místo, kde byl pohřben sv. Metoděj, dodnes není známo, místo uložení ostatků sv. Cyrila známe dobře. Je to jeden z chrámů v Římě. Který?

R	T	A	R	B	O	B	T	C	E	T	O	D	A	R	S	Z	V	N	V	
Ť	T	V	V	N	U	K	E	Z	E	L	E	N	I	N	A	Ý	Ú	O	I	
L	A	É	Š	Č	E	N	N	A	I	H	L	H	O	R	A	M	L	H	A	
S	P	R	C	H	A	E	D	R	O	N	E	Á	U	Á	E	I	N	E	A	Ý
L	E	M	T	V	K	R	E	V	T	R	B	S	C	T	Ý	G	T	N	M	
V	T	E	R	O	P	A	T	E	P	E	U	T	Ě	S	N	Ý	E	A	O	
S	A	E	M	V	O	A	N	T	N	C	É	D	K	E	I	Ž	R	N	H	
S	Č	Š	S	M	M	K	I	K	E	N	E	M	A	O	A	T	K	N	T	
K	B	U	N	L	A	I	A	N	A	N	O	V	Z	K	K	L	E	A	O	
Ú	N	O	R	F	Z	B	A	Z	É	N	O	R	A	J	E	I	D	T	M	
K	H	T	R	E	A	L	I	R	G	N	D	N	T	D	L	T	O	A	A	
O	P	A	R	K	T	M	A	D	Í	Ř	T	Ě	E	I	Ý	K	Z	R	B	
L	H	M	A	L	A	B	O	L	A	V	Ý	N	L	P	C	H	Ů	V	A	

ALOBAL, AMEN, ANDĚL, ANNA, BAZÉN, BRATR, BRZKÝ, CENA, CITRON, ČERT, ČERVE-
NEC, DEKRET, DĚTI, DIRIGENT, EDEN, ESTER, GRIL, HARFA, HEREC, HORA, CHŮVA,
INTERNET, JARO, KAIN, KAZATEL, KREV, LEDEN, LETENKA, LILIE, MALÝ, MATOUŠ, ML-
HA, MNOHO, NAKAŽENÝ, NOHA, OKNO, OPAT, OTEC, OTOK, PARK, PLNÝ, POMAZAT,
PRÁH, RAMENO, RÉVA, SÁRA, SBOR, SMRT, SNOUBENKA, SPRCHA, TAPETA, TĚSNÝ,
TETA, TMEL, TRAŤ, TŘÍDA, ÚKOL, ÚNOR, URNA, VERŠ, VÍRA, VNUK, VOLNÝ, VRATA,
VŮLE, ZELENINA, ZIMA, ZVON

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 10.3.2013. Vydání dalšího čísla: 24.3.2013.

Osmisměrka pro děti na postní dobu

Ahoj holky a kluci, v kostele se objevila fialová barva a začala doba postní. Více přemýšlíme nad Kristovým utrpením, účastníme se křížových cest. Omezujeme dobré jídlo, sladkosti, televizi, internet a různé zážitky. Víte ale, co bychom si odpírat rozhodně neměli? Odpověď najdete v tajence osmisměrky.

ÁBEL, APOKRYF, DCERA, HLASITÝ, HOSTINA, IDOL, IZÁK, KAIN, KAPLE, KREDO, LAIK, LETENKA, LÉTO, MANA, MELODIE, METR, MIRIAM, MNICH, OPAT, OTRAVA, POMAZAT, PRAVDA, PRIMICE, PULS, RAKEV, RORÁTY, SBOR, SEKTA, SNACHA, STRAŠNÝ, STRÝC, ŠTOLA, TĚLO, TVOR, VANA, ZEMĚ, ZPĚV, ŽIVÝ

Pro zasmání

n Pepík bude mít narozeniny, proto otcí navrhuje: „Loni, když jsem měl čtrnáct, jsi mi koupil zmrzlinu. Nemyslíš, že letos bych už mohl dostat pivo?“ „Blázníš?“ namítá otec, „po zmrzlině pivo?“

n Učitel přírodopisu končí výklad. „Probrali jsme všechna domácí zvířata. Kdo mi řekne, které z nich je nejužitečnější?“

Hlásí se Tomík: „Prosím, kráva“.

„Proč myslíš?“ „Protože se z ní dá všechno užítkovat: mléko, maso, kosti, kůže... i jméno.“

n Ve škole: „Nováčku, časuj nám sloveso chodit.“

„Chodím“, chlapec se odmlčí, „chodíš“, zase ticho, „chodíme“...

„Rychleji,“ nabádá ho učitelka.

„Běžím...“

n Katecheta se pokouší objasnit dětem, co je to zázrak. Vyvolá jednoho žáka a dá mu příklad: „Polezeš na skálu, spadneš a nic se ti nestane. Co je to?“

„Náhoda.“

„Dobrá, vylezeš ještě výš, sletíš dolů a zase zůstaneš celý. Co to je?“

„Štěstí.“

„To není možné,“ zlobí se učitel. „Jen si to představ, polezeš až nahoru, utrhneš se, spadneš a vůbec nic se ti nestane. Jak si to vysvětlíš, čím to může být?“

„To už musí být tréninkem“

n Filip vysvětluje ve škole paní učitelce, jaký je rozdíl mezi náhodou a neštěstím: „Když ztratím žákovskou knížku, tak to je náhoda. Ale když ji tatínek najde, tak to je neštěstí!“